

ние, престъпникъ, сватба, голѣми свѣтли празници, заговезни, отговяване, прибиране на първитѣ плодове отъ майка земя, гроздоберъ, вливаха въ живота на раята неизразими сладости, които макаръ и временно облекчаваха черното робство. Съ тия интимни срещи жената съхраняваше вѣрата, традициитѣ, народната физиономия и разбогатяване гъвкавата българска речъ. Не на българина, а на българката се дължи, дето ни кланета, ни страшно робство цѣли петъ вѣка, ни хитри съблазни отъ страна на турското богатство, сила и власт не можаха да разстроятъ българското семейство, българския народъ. Българката предпочете сиромашията, мъченишкия кръстъ, за да запази своята вѣра и народност. Мъжа е по-малко консервативенъ, по-лесно се поддава на промѣни и претопяване. У жената сж развити повече въображението и чувствата, които служатъ за основа на вѣрата, обичаитѣ, традициитѣ. У мъжа е развитъ повече ума и практицизма, които не сж обикновено въ хармония съ религиознитѣ подбуди, съ вѣрскитѣ обредности.

На мръкване у чичови настана тишина. Всички гостенки се бѣха разотишли. Буйната веселба изчезна въ простора и времето. Сподѣлената радостъ женитѣ занесоха въ домоветѣ си. Впечатленията отъ щедрото гостоприемство трайно се настаниха въ душитѣ.

Стъмни се. Мракове изпълниха улици и дворища. Въ настъпилото безмълвие изрѣдко псета лаеха, крави мучеха, и кози врѣщѣха. Пѣсенъта на рѣка Бистра по-ясно зе да се чуе. Екове на незнайни гласове се връщаха отъ планински осои. Тукъ-таме въ далечни дебри грѣха като звезди огньове, запалени отъ пастири и дървари. Спотаи се раята въ диплитѣ на нощъта.